

De Watersnoodramp van 1953

Ook Hoeksche Waard rampgebied

50 Dini Heijden - Museum Hoeksche Waard

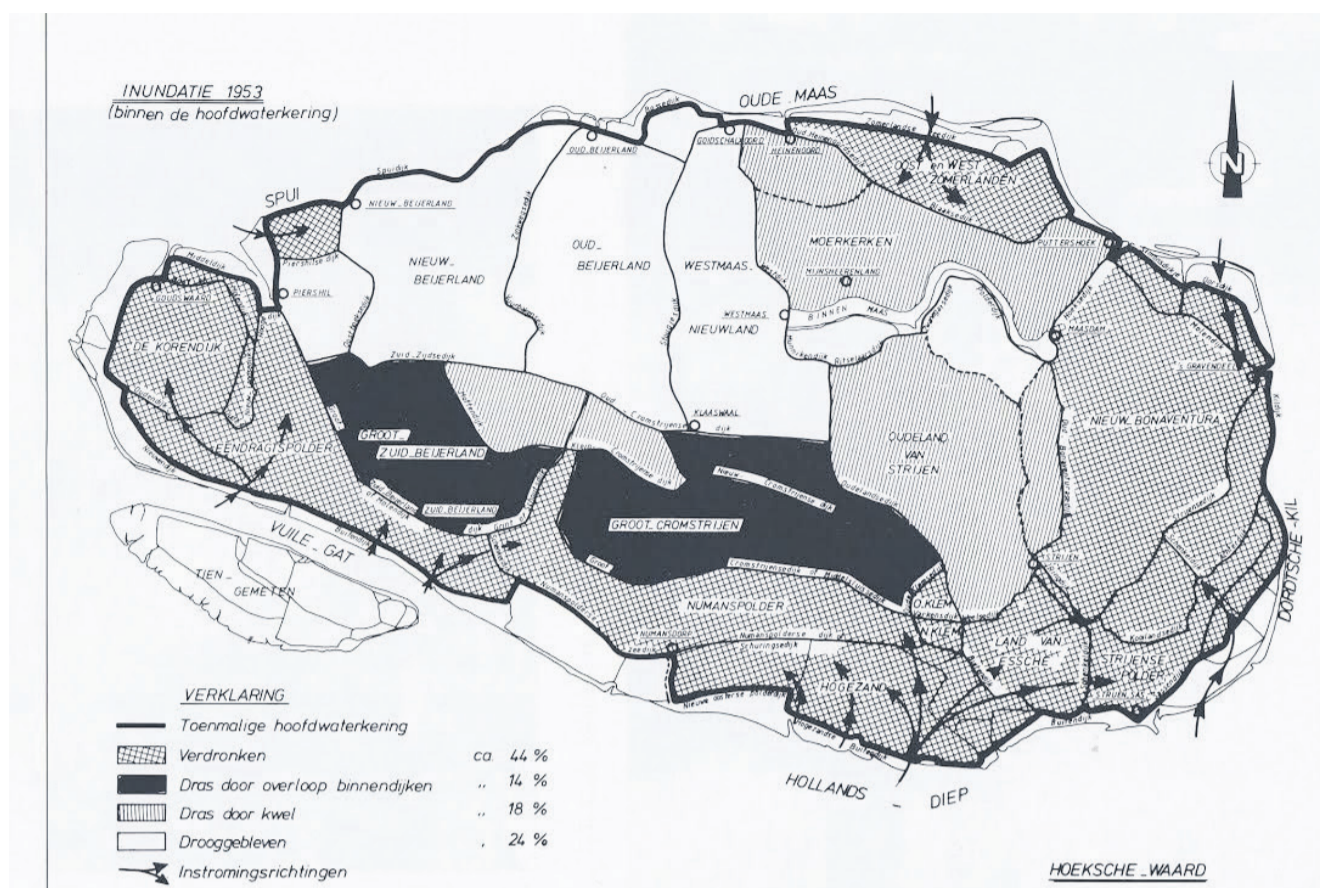
Museum Hoeksche Waard bestaat 50 jaar. Dit wordt gevierd van maart 2018 tot en met april 2019. In de expositie '4000 jaar Hoeksche Waard' in boerderij Oost Leeuwenstein in Heinenoord, wordt de bezoeker meegenomen langs 50 onderwerpen, die samen de geschiedenis van de Hoeksche Waard vertellen. Zij zijn het onderwerp van een wekelijkse column.

Donderdag 2 april 1953 was een dag van rouw in Strijen en 's-Gravendeel. Na een rouwdienst in de kerk trok de stoet in een stille tocht naar de begraafplaats. Het was twee maanden na de nacht van zaterdag 31 januari op zondag 1 februari 1953 toen Nederland werd getroffen door de grootste natuurramp sinds eeuwen. Door een combinatie van springtij en zeer zware storm beukten miljarden kubieke meters water op de kust van Nederland. In 's-Gravendeel werden op die tweede april de slachtoffers herbegraven; eerder hadden zij een tijdelijke rustplaats gevonden in Dubbeldam. Het hardst getroffen waren Zeeland, de Zuid-Hollandse eilanden en West-Brabant. Ook de Hoeksche Waard veranderde in die nacht grotendeels in een rampgebied. Buitendijken braken op meerdere plaatsen door, waarna het water met

grote kracht en snelheid de polders kon instromen. Sommige gaten in de dijken werden door de kracht van het water tientallen meters breed en vele meters diep. Zo liepen grote delen van Numansdorp, Zuid-Beijerland, Nieuwendijk, Goudswaard, Strijensas, Strijen, Mookhoek, 's-Graven-

HERINNERING ONUITWISBAAR EN HET GEMIS VAN DIERBAREN BLIJFT

deel, Puttershoek en Heinenoord onder water. Langzaam werd duidelijk welke schade was aangericht en dat er veel slachtoffers waren gevallen, 137 in totaal, onder wie 45 kinderen en jongvolwassenen van vier maanden tot 20 jaar. In Numansdorp verdrongen 56 personen, 40 in Strijen, 37 in 's-Gravendeel, 2 in Heinenoord en 2 op Tiengemeten.

Overstroomde gebieden in de Hoeksche Waard

Na de ramp kwam een groot-scheepse reddingsoperatie op gang. Nederlandse en buitenlandse militairen, medewerkers van het Rode Kruis en andere vrijwilligers uit heel Nederland kwamen naar het rampgebied en boden hulp. Met roeibootjes en grote reddingsvloeren hebben zij tien-

tallen mensen en kinderen uit hun benarde posities gered en voor transport gezorgd naar opvangcentra, o.a. de Rotterdamse Ahoyhallen. Wie niet bij familie onderdak kon vinden werd in de wijde omgeving ondergebracht bij gastgezinnen, die hen liefdevol opnamen, voor weken en zelfs maanden.

Landen over de hele wereld stuurdren hulpgoederen. Dekens, lakens, levensmiddelen, jute zakken, zaklantaarns, sokken, snoepgoed, sponzen en prefab-woningen. Een eindeloze stroom kwam Nederland binnen. Een gigantische operatie maar het Rode Kruis kreeg het voor elkaar om

de enorme voorraad hulpgoederen binnen vier maanden te verdelen. Inmiddels waren de meeste evacués weer teruggekeerd. Het leven van alledag werd opgepakt; er heerste een geest van 'opnieuw' beginnen.